

Barcsay Andrea

Kézműves műhely kialakításának feltételei
Műhelyek, műhelygalériák, mesterség
bemutatók színterei (fazekas)

A követelménymodul megnevezése:
Népi kézműves vállalkozás működtetése

A követelménymodul száma: 1004-06 A tartalomlelem azonosító száma és célcsoportja: SZT-030-30

KÉZMŰVES MŰHELY KIALAKÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI. MŰHELYEK, MŰHELYGALÉRIÁK, MESTERSÉG-BEMUTATÓK SZÍNTEREI (FAZEKAS)

A műhelyek kialakításánál a munkavédelmi szabályok betartása legalább olyan fontos, mint a szakmai feltételek meghatározása.

ESETFELVETÉS – MUNKAHELYZET

Ön egy fazekasműhelyt szeretne berendezni, és ott dolgozni. Járjon utána, hogy milyen munkavédelmi szabályokat kell betartani egy fazekasműhely kialakításánál.

Milyen ismeretekre van szükség – szakmai szempontok figyelembevételével – egy fazekas műhelygaléria kialakításához?

Mutasson be egy mesterség-bemutatót egy kézműves vásárban a felkészüléstől a megvalósulásig!

SZAKMAI INFORMÁCIÓTARTALOM

A népi kézműves mesternek megfelelő műhellyel kell rendelkeznie, ha minőségi munkát szeretne végezni. A műhelynek természetesen meg kell felelnie jó néhány szakmai feltételnek, szabálynak, valamint néhány központi szabálynak is. Most elsősorban a szakmai feltételekkel foglalkozunk, ám ezek is fontos, és komolyan betartandó szabályok. E szabályokat bonthatjuk két csoportba: az egyik a munkavédelemhez kapcsolódó csoport, a másik pedig a szakmai feladat elvégzéséhez kapcsolódó szabályrendszer. A munkavédelem szabályait mind az állandó szakmai műhelyben, mind pedig az ideiglenes színtereken maximálisan be kell tartani, a testi épségünk és az egészségünk megőrzése érdekében. Műhelygalériák esetében arra is külön figyelmet kell fordítani, hogy az odalátogató vendégek is teljes biztonságban legyenek. Szakmai szempontból is fontos a kényelmes és biztonságos munkavégzés. Ügyelnünk kell arra, hogy az edények elkészítéséhez szükséges minden eszköz, berendezés, gép könnyen elérhető és biztonságos legyen, valamint arra is, hogy kiszolgálják a szakmai igényünket.

Fazekas népi kézműves műhely kialakításának feltételei

Kezdjük a munkavédelmi szempontokkal. Műhelyünket mindenképpen olyan helyen kell kialakítani, melyben van természetes fény, tehát ablakkal rendelkező helyiségben, amely szellőztetésre is legyen alkalmas. A terem padlózata lehetőleg csúszásmentes legyen, és mindenképpen alkalmas legyen arra, hogy bő vízzel fel lehessen takarítani. Az egyik "fazekas betegség", a szilikózis elkerülése miatt nagyon fontos, hogy tökéletesen fel lehessen takarítani a helyiségben, hiszen a levegőben szálló por nagyon veszélyes, belélegezve a tüdőben lerakódhat és szilikózishoz vezethet. Ezt elkerülendő fontos a rendszeres takarítás és a napi többszöri szellőztetés még télen is. A padló feltakarítása a balesetek elkerülése miatt elengedhetetlen, hiszen a padlóra kerülő agyag könnyen elcsúszásos balesethez vezethet. A korong elhelyezése is fontos szempont a műhelyben. Lehetőleg az ablak mellé helyezzük le, úgy hogy a fény arra a területre essen, ahol dolgozunk, ez lehetőség szerint a munkaasztalra is vonatkozzon, hiszen a fűléshez és a díszítéshez is fontos a fény és lehetőleg a természetes fény. Ha szerencsénk van, akkor tudunk egy külön helyiséget kialakítani a mázázásnak, bár ez egyre inkább kötelező feladat a műhely kialakításakor. A mázázáshoz szükséges eszközöket – vödör, merő, mázazó fogó, gumikesztyű, szájmazsk – is itt kell tárolni. A következő fontos eszköz a kemence. Az égetőkemencét lehetőleg a műhelyen kívül helyezzük el. Ez az égetés közben felszabaduló gőzök és gázok miatt fontos, hiszen ezek többnyire ártalmasak az egészségre. Ha fatüzeléses kemencében égetünk, akkor ez egyszerűbb, hiszen azt eleve a szabadban kell felépíteni, esetlegesen egy tetőszerkezetet építettek fölé, hogy az eső ne áztassa, vagy félereszbe építették, de mindenképpen szellőző helyiségben. Az elektromos kemencék esetében már elengedhetetlen, hogy zárt térbe tartsuk, de itt is figyelniünk kell a szellőztetésre. Az agyag és a késztermékek raktározása is megtárgyalandó szempont. Az agyag tárolására legjobb a hűvös, nedves, de nem vizes pince, ám ez jó, ha a műhely közelében található. A késztermék raktár viszont a kemence közelében legyen, a könnyebb edénymozgatás miatt. Fontos még, hogy a villamos árammal kapcsolatos szabályokat és a tűzvédelmi előírásokat is betartsuk a műhelyünk tervezésekor. A hulladékkezelésről is kell szólnunk, bár a fazekasság olyan mesterség, ahol nem keletkezik hulladék. Hiszen a lehulló agyag visszadolgozható, akkor is, hogy ha megszárad, a mázas mosadék visszakeverhető a mázhoz. Valamint a kész, de rossz minőségű, vagy törött edény is visszaőrölhető és samottként használható az agyag soványítására.

1. ábra. Fazekasműhely polcrendszer (saját fotó)

2. ábra. Fazekasműhely berendezése elektromos korongokkal (saját fotó)

Szakmai szempontok a fazekasműhely berendezésénél. Egy igazán jól felszerelt fazekasműhelynek sok mindent kell tartalmaznia. Ezek közül van, ami lemozdíthatatlan, a másik része mozdítható. Erre jó példa, hogy régen a fazekasok nyáron kiköltöztek az udvarra korongozni, ha jó idő volt. A fazekasműhely legfontosabb berendezése a korong. Ez lehet lábbal hajtós és modern, elektromos is. A korongok többnyire mobilak, elmozdíthatóak, oda tehetőek, ahol éppen szükség van rájuk. De előfordul a mai napig olyan korong is, amely nem mozdítható, bele van ásva a műhely padlójába.

3. ábra. Fazekas műhely udvara Békéscsabáról (a kép Kádár Ferenc tulajdona)

A hagyományos fazekasműhelyek másik alapvető eszköze az őrlőkő volt. Ez valójában egy kézi malom, amelyet az engóbok és a mázak őrlésére használtak. Az őrlőkő ma már nem alapvető szüksége a műhelyeknek, ahogyan a klasszikus agyagyúró sem az. Viszont ma már vannak olyan gépesített agyagyúró eszközök, melyek jó szolgálatot tesznek a műhelyben az agyag visszadolgozásakor; valamint használhatnak a fazekasok olyan golyós vagy dobalmokat, amelyek az elektromos áram segítségével őrlik meg a mázakat. A gyúrópad elengedhetetlen része a helyiségnek. Ez egy olyan asztal, ami stabil, sima felületű, legtöbbször vastag deszkából kiképzett asztallap, ezen gyúrták meg a korongozás előtt az agyagot a fazekasok, akár egész napra is. Ahogy említettem az égetőkemence a legkritikább esetben volt bent a műhelyben, ennek külön helyiséget kell biztosítani. Egyéb szerszámok és segédeszközök is vannak a műhelyekben, de az alapvető felszerelést itt felsoroltuk, amit még fontos megemlíteni, az a gipsznegatívok, melyekkel a fazekasok domború díszítményeket készítenek, vagy plaketteket.

4. ábra. Fazekas ház Mezőkövesden (saját fotó)

Természetesen a gépi berendezéseken kívül szólnunk kell a kéziszerszámokról is. Az első csoport az agyag-előkészítés szerszámjai, ezek ma is használható szerszámok, hiszen az agyag újradolgozásánál szükségesek. Ilyen például a kapa, vagy az agyagverő, a furkó, és a szelőkés. A korongolás szerszámjai nélkül a fazekas "működésképtelen". A legfontosabb ilyen szerszám a fakés, melyet nem csak a korongoláshoz, de díszítéshez is használnak. A focsos edényt általában a fazekas maga korongozza két rekeszesre, ez egyikben a vizet, másikban a focsot tartja. A metsződrót, a csípőbőr, a lapicka, a szivacs, a mérce, a mintázófa, mind olyan eszköz, melyet – a korongolt edény függvényében – naponta használ a fazekas. Megkülönböztetjük még a díszítés eszközeit: fülhúzó prés, esztergáló kések, mintázófák, recézők, rovácsolók, íróka (szaru, gurgulya), ecsetek, szikék, kézi korongok, melyek a különböző tájegységek díszítményeihez valók. Természetesen a fazekasműhely alapfelszereltségéhez tartoznak a többnyire falra szerelt polcok, amelyeken száradnak az elkészült edények.

5. ábra. Kéziszerszámok¹

Egy fazekasműhely kialakításának fontos feltétele, hogy mind szakmai, mind pedig munkavédelmi szabályoknak mindenben megfeleljen.

Műhelygaléria

A műhelygalériák elsődleges feladata az, hogy az érdeklődők egyszerre láthassák az alkotás teljes folyamatát, tehát a mestert munka közben, valamint a kész tárgyakat, sőt adott esetben meg is tudják azt vásárolni, ha igényük van rá. A műhelygaléria létesítésénél mindig két lehetőségünk van. Megálmodhatjuk a műhelyünket galériával és a lakásunkkal együtt, vagy a lakás nélkül. Akár a kétfunkciós épületet, akár a háromfunkciósat választjuk, határozott vonalat kell húzni a helyiségek közé. Ha a lakás is az épület része, fontos azt szem előtt tartanunk, hogy bármennyire is az életünk része a fazekasság, szükségünk van egy intim térre, ahol a magánéletünket élhetjük. Egy műhely mindig szerves része a mester életének, ez tehát lehet a lakáshoz közel is, de a galéria már közösségi tér, tehát külön kell elhelyezkednie. Egy fazekas műhelygalériát leginkább egy régi parasztházban tudom elképzelni, ahol a tisztaszoba galéria, a pitar és a kamra a műhely, valamint a hátsó rész, melyet kocsiszínnak használtak régen a kemenceház. Ez az alaphangulatot is megadhatja a belépő érdeklődőnek és azonnal el is varázsolhatja őt. A történelmi múlttal rendelkező ház mindig könnyebben befogadja a hagyományos mesterségeket. Fontos szempont a műhelygaléria kialakításánál, hogy könnyen megközelíthető legyen és nyugodt környezetben, zavaró tényezőktől mentes környéken, hiszen az elmélyült alkotó munkához a fazekasnak is szüksége van a nyugalomra. A műhelygalériának természetesen ugyanazokat a felszereléseket, szerszámokat, eszközöket tartalmaznia kell, mint egy műhelynek. A galéria közösségi térnek való minősítése miatt a vizesblokk elengedhetetlen, ezt a megfelelő paraméterekkel kell elkészíteni.

¹ <http://www.interkeram.hu/index.php?pg=ajanlatok&old=15> (2010. 10. 13.)

6. ábra. Fehér Tibor műhelygalériájának részlete (saját fotó)

A műhelygalériánál fontos szempont, hogy egyszerre több embert is be tudjon fogadni, valamint az is, hogy a nyugodt légkört biztosítson a mester a munkájához.

Mesterség-bemutató

Bizonyára mindenki találkozott már egy-egy vásárban korongozó fazekassal. Ez nagyszerű látványosság, a látogatók nagyon kedvelik az ilyen eseményeket, hiszen itt lehet kérdezni, tájékozódni a fazekasmestertől, hogy mit miért csinál, és milyen feltételeknek kell, megfeleljen egy edény, ahhoz, hogy a vásárló elé kerüljön. Egy ilyen eseményen egészen közel lehet kerülni egy-egy mesterséghez, hiszen bátran oda lehet menni, nem kell feszélyezni magunkat, mert ebben a szituációban a fazekas épp azért van ott, hogy bármit meg lehessen tőle tudni. Sok esetben ki is lehet próbálni a fazekasság alapfogásait, ehhez azonban nagyobb bátorságra van szükség. Sok népművészeti vagy hagyományőrző rendezvény szervezője alapfeladatának tekinti, hogy mesterség-bemutatókat szervezzen a vásár mellé, hiszen ezzel még nagyobb vonzerőt ad a rendezvényének. Azonban, hogy a mesterség-bemutató sikeres legyen, bizonyos feltételeknek teljesülnie kell.

7. ábra. Mesterség-bemutató a Mesterségek Ünnepe (saját fotó)

A fazekas mesternek fel kell készülnie a mesterség-bemutatóra, össze kell készítenie a felszerelését, a szerszámaikat. Minden olyan szerszámot és eszközt magával kell vinnie, amelyeket az edénykészítés során használni szeretne. Általában a fazekasnak van olyan korongja, amelyet ilyen esetekben hordozni tud. A fazekas is, mint a többi mester, vagy "művész" kényes azokra a szerszámaira, amelyekkel nap, mint nap dolgozik, tehát valószínűleg rendelkezik két garnitúra szerszámmal és eszközzel, amelyek közül az egyiket mobilan vihet magával vásárról vásárra. Manapság már a mesterek előszeretettel viszik magukkal az elektromos korongot, mert az kisebb, könnyebben szállítható, bár nem igazán autentikus. Tehát sokszor előfordul, hogy mégis a lábbal hajtós korongot viszik, mert az az igazi, a hagyományos forma

8. ábra. Mesterség-bemutató a gyulai Sokadalomban (saját fotó)

Vinnie kell magával az eszközeit, amelyeket korongozás közben használ, valamint egy focsos tálat. Sokan beleesnek abba a hibába, hogy műanyag tálat visznek magukkal, de az még kevésbé autentikus, mint az elektromos korong. Tehát a cseréptál az alkalmas ebben az esetben. A kéziszerszámokat is vinnie kell, ezek kishelyen elférő szerszámok, általában a szivacs mellett a tálban szokták hordani. Célszerű, ha a fazekas visz magával egy vödröt is, amiben vizet készít a korong mellé, hogy kezét tudja mosni. Törölközőre és munkásruhára is szüksége van, de legalább is egy jó kötényre, amely megvédi a ruháját az agyagos szennyeződéstől. Nagyon fontos, hogy a megfelelő agyagot is odakészítse a mester a bemutatóhoz, ennek megfelelő csomagolásáról is gondoskodnia kell, hiszen a rosszul csomagolt agyag nagyon rövid idő alatt megszárad és akkor használhatatlan lesz a visszadolgozásig. Erre különösen nyáron, szabadtéri mesterség-bemutatókkor fontos odafigyelni, mert a melegben és a szélben sokkal gyorsabban szárad meg az agyag.

9. ábra. Fazekas stand és bemutató sátor a Mesterségek Ünnepe (saját fotó)

Általában a fazekasok egy-egy bemutató korongozásra visznek magukkal fehér engóbot is, ezzel nagyon egyszerű, de látványos díszítményeket lehet készíteni a frissen megkorongozott edényekre még a korongon ecsettel vagy a kezünkkel. Szükség lehet még a kész edények tárolására való szártó deszkákra, vagy palalapokra, amelyekre helyezi a fazekas a megkorongozott edényeket. Bár a gyakorlat azt mutatja, hogy ezeket az edényeket a fazekasok a legritkább esetben viszik haza magukkal, sokkal inkább szétosztogatják a kíváncsiskodó érdeklődők között. Ezek az edények még nagyon sérülékenyek, összenyomódhatnak, mert nem száradnak meg rendesen, nehéz őket elcsomagolni, szállítani. Ezen kívül a teljes befejezésre sincs mindig lehetőség, hiszen nem mindig van megfelelő hely – asztal, kézi korong – az igényes díszítéshez, fűléshez. Ezért a legkönnyebb utat választják, szétosztogatják az edényeket. A mesterség-bemutató során a fazekas mesternek törekednie kell arra, hogy olyan edényeket készítsen, amelyek látványosak, olyan alapvető mozdulatokat igényelnek, ami azonnal megfogja a nézőközönséget. Biztos kézzel, határozottan kell korongoznia, hogy lássák, teljesen a kezében van a tudomány. Korongozás közben jó, ha beszélget a körülötte álló emberekkel, elmondja nekik, hogy mikor mit csinál és miért, majd válaszol azok kérdéseire. Közvetlen, barátságos, jó hangulatot kell teremtenie, hogy könnyen kapcsolatot tudjon felvenni az érdeklődőkkel, hiszen az emberek – bármennyire is kíváncsiak – félnek, nem mernek kezdeményezni, ezért a mesternek kell kezdeményeznie a laza és egyszeri kapcsolatot.

10. ábra. Fontos a jó kapcsolat a mesterség-bemutatókon, Gyula Sokadalom (saját fotó)

A mesterség-bemutatók alapja a jó szerszámok, eszközök használata, a sokszínű fantázia, a biztos kéz, valamint a könnyű kapcsolatleremtő készség.

TANULÁSIRÁNYÍTÓ

1. Látogasd meg a környéken található kézműves műhelyeket, különösen a fazekas műhelyeket. A látogatásnál figyelj meg, hogy az alapvető szempontok teljesülnek-e a műhelyeknél, figyelj meg, hogy van-e galéria a műhelyek mellett. Ha van műhelygaléria a városodban azt is látogasd meg.
2. Vegyél részt kézműves vásárokon, nézd meg a mesterség-bemutatókat, beszélj a mesterekkel.

ÖNELLENŐRZŐ FELADATOK

1. feladat

Írd le mik az alapvető munkavédelmi szabályok egy fazekasműhely tervezésénél?

2. feladat

Írd le mik az alapvető szakmai szempontok egy fazekasműhely tervezésénél?

3. feladat

Írd le hol a legcélszerűbb elhelyezni az égető kemencét?

---

4. feladat

Sorolj fel díszítőszerszámokat!

---

5. feladat

Írd le mik a műhelygaléria kialakításának alapvető feltételei?

---

6. feladat

Írd le hol találhatsz a legkönnyebben mesterség-bemutatókat?

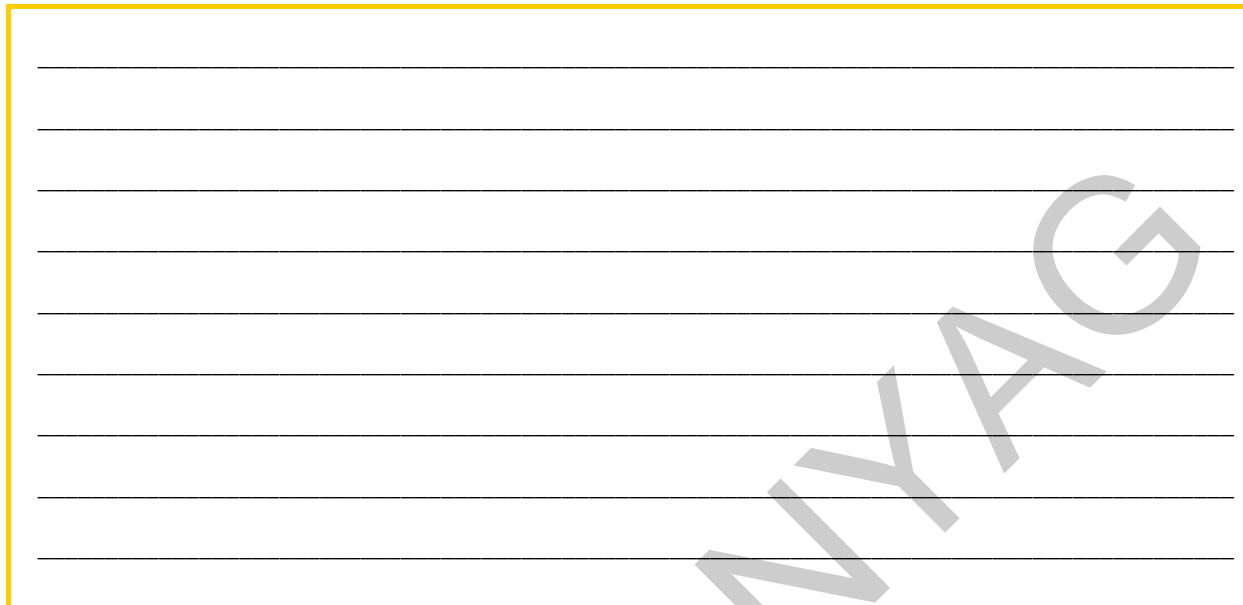

---

7. kérdés

Írd le mire kell figyelnie egy fazekasnak, hogy a mesterség-bemutatója sikeres legyen?

MUNKAANYAG

MEGOLDÁSOK

1. feladat

Műhelyünket mindenképpen olyan helyen kell kialakítani, melyben van természetes fény, tehát ablakkal rendelkező helyiségben, amely szellőztetésre is legyen alkalmas. A terem padlózata lehetőleg csúszásmentes legyen, és mindenképpen alkalmas legyen arra, hogy bő vízzel fel lehessen takarítani. Az egyik "fazekas betegség", a szilikózis elkerülése miatt nagyon fontos, hogy tökéletesen fel lehessen takarítani a helyiségben, hiszen a levegőben szálló por nagyon veszélyes, belélegezve a tüdőben lerakódhat és szilikózishoz vezethet. A korong elhelyezése is fontos szempont a műhelyben. Lehetőleg az ablak mellé helyezzük le, úgy hogy a fény arra a területre essen, ahol dolgozunk, ez lehetőség szerint a munkaasztalra is vonatkozzon, hiszen a füleléshez és a díszítéshez is fontos a fény és lehetőleg a természetes fény. Ha szerencsénk van, akkor tudunk egy külön helyiséget kialakítani a mázázásnak, bár ez egyre inkább kötelező feladat a műhely kialakításakor. A mázázáshoz szükséges eszközöket – vödör, merő, mázázó fogó, gumikesztyű, szájmaszk – is itt kell tárolni. A következő fontos eszköz a kemence. Az égetőkemencét lehetőleg a műhelyen kívül helyezzük el. Ez az égetés közben felszabaduló gőzök és gázok miatt fontos, hiszen ezek többnyire ártalmasak az egészségre. Az agyag és a késztermékek raktározása is megtárgyalandó szempont. Az agyag tárolására legjobb a hűvös, nedves, de nem vizes pince, ám ez jó, ha a műhely közelében található. A késztermék raktár viszont a kemence közelében legyen, a könnyebb edénymozgatás miatt. Fontos még, hogy a villamos árammal kapcsolatos szabályokat és a tűzvédelmi előírásokat is betartsuk a műhelyünk tervezésekor. A hulladékkezelésről is kell szólnunk, bár a fazekasság olyan mesterség, ahol nem keletkezik hulladék.

2. feladat

A fazekasműhely legfontosabb berendezése a korong. Ez lehet lábbal hajtós és modern, elektromos is. A korongok többnyire mobilak, elmozdíthatóak, oda tehető, ahol éppen szükség van rájuk. De előfordul a mai napig olyan korong is, amely nem mozdítható, bele van ásva a műhely padlójába. A hagyományos fazekasműhelyek másik alapvető eszköze az őrlőkő volt. Ez valójában egy kézi malom, amelyet az engóbok és a mázak őrlésére használtak. Az őrlőkő ma már nem alapvető szükségelte a műhelyeknek, ahogyan a klasszikus agyagyúró sem az. Viszont ma már vannak olyan gépesített agyagyúró eszközök, melyek jó szolgálatot tesznek a műhelyben az agyag visszadolgozásakor; valamint használhatnak a fazekasok olyan golyós vagy dobalmokat, amelyek az elektromos áram segítségével őrlik meg a mázakat. A gyúrópad elengedhetetlen része a helyiségnek. Ez egy olyan asztal, ami stabil, sima felületű, legtöbbször vastag deszkából kiképzett asztallap, ezen gyúrták meg a korongozás előtt az agyagot a fazekasok, akár egész napra is. Ahogy említettem az égetőkemence a legritkább esetben volt bent a műhelyben, ennek külön helyiséget kell biztosítani. Egyéb szerszámok és segédeszközök is vannak a műhelyekben, de az alapvető felszerelést itt felsoroltuk, amit még fontos megemlíteni, az a gipsznegatívok, melyekkel a fazekasok domború díszítményeket készítenek, vagy plaketteket. Természetesen a gépi berendezéseken kívül szólnunk kell a kéziszerszámokról is. Az első csoport az agyag-előkészítés szerszámjai, ezek ma is használható szerszámok, hiszen az agyag újradolgozásánál szükségesek. Ilyen például a kapa, vagy az agyagverő, a furkó, és a szelőkés. A korongolás szerszámjai nélkül a fazekas "működésképtelen". A legfontosabb ilyen szerszám a fakés, melyet nem csak a korongoláshoz, de díszítéshez is használnak. A focsos edényt általában a fazekas maga korongozza két rekeszesre, ez egyikben a vizet, másikban a focsot tartja. A metsződrót, a csípőbőr, a lapicka, a szivacs, a mérce, a mintázófa, mind olyan eszköz, melyet – a korongolt edény függvényében – naponta használ a fazekas. Megkülönböztetjük még a díszítés eszközeit: fülhúzó prés, esztergáló kések, mintázófák, recézők, rovácsolók, íróka (szaru, gurgulya), ecsetek, szikék, kézi korongok, melyek a különböző tájegységek díszítményeihez valók. Természetesen a fazekasműhely alapfelszereltségéhez tartoznak a többnyire falra szerelt polcok, amelyeken száradnak az elkészült edények.

3. feladat

Az égetőkemencét lehetőleg a műhelyen kívül helyezzük el. Ez az égetés közben felszabaduló gőzök és gázok miatt fontos, hiszen ezek többnyire ártalmasak az egészségre.

4. feladat

A díszítés eszközei: fülhúzó prés, esztergáló kések, mintázófák, recézők, rovácsolók, íróka (szaru, gurgulya), ecsetek, szikék, kézi korongok, melyek a különböző tájegységek díszítményeihez valók.

5. feladat

Ha a lakás is az épület része, fontos azt szem előtt tartanunk, hogy bármennyire is az életünk része a fazekasság, szükségünk van egy intim térre, ahol a magánéletünket élhetjük. Egy műhely mindig szerves része a mester életének, ez tehát lehet a lakáshoz közel is, de a galéria már közösségi tér, tehát külön kell elhelyezkednie. Fontos szempont a műhelygaléria kialakításánál, hogy könnyen megközelíthető legyen és nyugodt környezetben, zavaró tényezőktől mentes környéken, hiszen az elmélyült alkotó munkához a fazekasnak is szüksége van a nyugalomra.

6. feladat

Sok népművészeti vagy hagyományőrző rendezvény része a mesterség-bemutató, pl.: Mesterségek Ünnepe, Körös-völgyi Sokadalom, falunapok, szüreti rendezvények, jeles napokhoz kapcsolódó nagy rendezvények.

7. feladat

A mesterség-bemutató során a fazekas mesternek törekednie kell arra, hogy olyan edényeket készítsen, amelyek látványosak, olyan alapvető mozdulatokat igényelnek, ami azonnal megfogja a nézőközönséget. Biztos kézzel, határozottan kell korongoznia, hogy lássák, teljesen a kezében van a tudomány. Korongozás közben jó, ha beszélget a körülötte álló emberekkel, elmondja nekik, hogy mikor mit csinál és miért, majd válaszol azok kérdéseire. Közvetlen, barátságos, jó hangulatot kell teremtenie, hogy könnyen kapcsolatot tudjon felvenni az érdeklődőkkel, hiszen az emberek – bármennyire is kíváncsiak – félénkek, nem mernek kezdeményezni, ezért a mesternek kell kezdeményeznie a laza és egyszerű kapcsolatot.

IRODALOMJEGYZÉK

FELHASZNÁLT IRODALOM

Kresz Mária: A magyar fazekasművészet, Corvina kiadó, Budapest, 1991.

Magyar néprajzi lexikon 1–5. Akadémiai kiadó, Budapest, 1982.

Csupor István–Csuporné Angyal Zsuzsanna: Fazekaskönyv, Mezőgazda kiadó, 1998.

Hofer Tamás–Fél Edit: Magyar népművészet, Corvina kiadó, Budapest, 1975.

<http://www.interkeram.hu/index.php?pg=ajanlatok&old=15> (2010. 10. 13.)

AJÁNLOTT IRODALOM

Kresz Mária: A magyar fazekasművészet, Corvina kiadó, Budapest, 1991.

Magyar néprajzi lexikon 1–5. Akadémiai kiadó, Budapest, 1982.

Csupor István–Csuporné Angyal Zsuzsanna: Fazekaskönyv, Mezőgazda kiadó, 1998.

Hofer Tamás–Fél Edit: Magyar népművészet, Corvina kiadó, Budapest, 1975.

<http://www.interkeram.hu/index.php?pg=ajanlatok&old=15> (2010. 10. 13.)

A(z) 1004–06 modul 030–as szakmai tankönyvi tartalomeleme felhasználható az alábbi szakképesítésekhez:

A szakképesítés OKJ azonosító száma:	A szakképesítés megnevezése
31 215 02 0010 31 01	Csipkekészítő
31 215 02 0010 31 02	Fajátékkészítő
31 215 02 0010 31 03	Faműves
31 215 02 0010 31 04	Fazekas
31 215 02 0010 31 05	Gyékény-, szalma- és csuhéjtárgykészítő
31 215 02 0010 31 06	Kézi és gépi hímző
31 215 02 0010 31 07	Kosárfonó és fonottbútor-készítő
31 215 02 0010 31 08	Szőnyegszövő
31 215 02 0010 31 09	Takács
31 215 02 0100 21 01	Kosárfonó

A szakmai tankönyvi tartalomelem feldolgozásához ajánlott óraszám:

21 óra

MUNKANYAG

A kiadvány az Új Magyarország Fejlesztési Terv
TÁMOP 2.2.1 08/1-2008-0002 „A képzés minőségének és tartalmának
fejlesztése” keretében készült.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.

Kiadja a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet
1085 Budapest, Baross u. 52.

Telefon: (1) 210-1065, Fax: (1) 210-1063

Felelős kiadó:
Nagy László főigazgató